

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I PËR APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-188/15

Priština
17. januar 2018.

U postupku:

D. Š.

Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Beshir Islami, predsednik veća, Anna Bednarek i Erdogan Haxhibeqiri, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/236/2014 (spisi predmeta upisani u Kosovskoj agenciji za imovinu pod brojem KPA34324) od 30. aprila 2014. godine, nakon većanja održanog 17. januara 2018, donosi sledeću:

PRESUDU

Žalba D. Š. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/236/2014 od 30. aprila 2014. godine, utoliko ukoliko se odnosi na tužbu upisanu pod brojem KPA34324, odbacuje se kao neprihvatljiva.

Istorijat postupka i činjenično stanje:

1. Dana 3. maja 2007. godine, N. S. Š. (u daljem tekstu: Tužilac) podneo je tužbu Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) tražeći povrat imovine koja se nalazi u selu Gërlicë/Grlica u opštini Ferizaj/Uroševac, na katastarskoj parceli br. 376 u katastarskoj opštini Gërlicë/Grlica, voćnjak površine 0.16.38 h (u daljem tekstu: predmetna imovina). On tvrdi da je njegov tast N.N.K. bio vlasnik parcele koja je izgubljena kao posledica oružanog konflikta, i daje – 11. juni 1999 kao datum gubitka imovine. Štaviše, on tvrdi da je imovina uzurpirana i traži povrat svojine.
2. Da bi potkrepio tužbu, on je dostavio KAI sledeće dokumente:
 - Kopija posedovnog lista br. 2, izdat 6. decembra 1999, od strane katastarske službe Ferizaj/Uroševac, koja je dislocirana u Srbiji koji pokazuje da je predmetna imovina upisana pod imenom njegovog tasta N. K.
 - Kopiju lične karte koju je izdala opština Gjilan/Gnjilane 16. maja 1997.
 - Kopiju smrtovnice na ime N. K., koja je izdata 11. februara 1967, koja pokazuje da je on preminuo 8. februara 1967.
3. Obaveštenje o tužbi je izvršeno 9. decembra 2009; pronađeno je da je imovina obrađeno zemljište, a niko se nije pojavio u vreme posete.
4. Pošto stranke nisu podnale nikakav odgovor na tužbu u zakonskom roku od 30 dana, shodno članu 10.2 zakona br.03/L-079, tužba se smatra neosporenom.
5. Izvršni sekretarijat KAI obavestio je žalilju da treba da donese valjano ovlašćenje od mogućih naslednika pokojnog N., ali ga ona nije dostavila u traženom vremenskom roku.
6. Pošto tužilac nije doneo ovlašćenje ili presudu o nasleđivanju, Izvršni sekretarijat, putem naloga No.ES/46/2010, odlučio je da odbaci to tužbu shodno članu 4.3 Administrativnog naređenja 2007/5, izmenjenog i dopunjenog zakonom. 03/L-79. Tužilac je primio odluku 26. aprila 2010. i podneo je žalbu na odluku istog dana. Izvršni sekretarijat je prosledio tužbu Komisiji za imovinske zahteve Kosova.
7. Komisija za imovinske zahteve Kosova, putem odluke KPCC/D/C/236/2014, od 30. aprila 2014, odlučila je da odbaci tužbu sa objašnjenjem da tužilac nije član porodice (kako je definisano u članu 1. i 5. Administrativnog naređenja 2007/5, izmenjenog i dopunjenog zakonom br. 03 / L-079), kako bi mogao da podnese tužbu u ime navodnog nosioca prava svojine. Pored toga, tužilac ne poseduje važeću i propisno izdatu punomoć koja ga ovlašćuje da deluje u ime navodnog nosioca prava svojine. Štaviše, prema KIZK, tužilac nije podneo dokaz da on sam uživa bilo kakvo svojinsko pravo nad traženom imovinom, niti je Izvršni sekretarijat pribavio takav dokaz po službenoj dužnosti. U obrazloženju odluke KIZK koja je data u stavu 36 pojašnjava se da je Sekretarijat odbacio tužbu iz istog razloga.

8. Odluka je uručena tužiocu 17. oktobra 2014. Dana 14. novembra 2014, D. Š., devojачko prezime K. (u daljem tekstu “Žalilja”) podnela je žalbu.

Navodi žalioца

9. Žalilja tvrdi da niko iz Agencije nije tražio od nje da dokaže rodbinski odnos sa tužiocem. Ona tvrdi da je njen muž podneo tužbu na muževljevo ime za predmetnu imovinu njenog pokojnog oca.
10. Žalilja je objasnila da Izvršni sekretarijat KAI nije tražio dokumenta od nje i da je obaveštena o odluci KIZK na dan kada je primila odluku.

Pravno obrazloženje

11. Nakon razmatranja žalbe, sadrжaja spisa predmeta i podnesaka, Vrhovni sud je zaključio da odluka KIZK-a ne sadrжи bitne povrede ili ozbiljno kršenje važećeg materijalnog prava niti da je ona zasnovana na pogrešnom ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju. Žalbu je podnelo fizičko lice koje nije učestvovalo u prvostepenom postupku. Iz dole navedenih razloga, žalba je neprihvatljiva shodno članu 13.3 (b) Uredbe UNMIK-a br. 2006/50, izmenjene i dopunjene zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu “Zakon br. 03/L-079”), zato što žalilac nije učestvovao u prvostepenom postupku.
12. Član 10.2 zakona br. 03/L-079 predviđa da bilo koje lice osim žalioца koji trenutno traži da dobije prava na imovinu, koja je predmet ovog zahteva i/ili bilo koje drugo lice koje ima pravni interes u vezi sa imovinom koja je predmet zahteva jeste strana u predmetu po pitanju tog zahteva ili njenom postupku, uz uslov da to lice obavesti KAI o svojoj nameri da učestvuje u postupku.
13. Član 12.1 zakona No. 03/L-079 propisuje da: “U roku od trideset (30) dana od dana kada KAI obavesti strane o odluci KIZK, strana može [...] da podnese žalbu na takvu odluku.”
14. Žalilja nije bila strana u prvostepenom postupku pred KIZK i ne obrazlaže zašto nije učestvovala u prvostepenom postupku da bi mogla biti prihvaćena kao stranka u postupku u tekućoj fazi.
15. Sud konstatuje da je obaveštenje o tužbi propisno izvršeno u prvostepenom postupku. Tim KAI je postavio znak obaveštenja na tri jezika – albanskom, srpskom i engleskom – na mestu gde se predmetna imovina nalazila (pogledati podneske u spisu predmeta strana 27).
16. Nema opravdanja zašto žalilja nije obavestila KAI o njenoj odluci da učestvuje u postupku uprkos činjenici da je KAI nekoliko puta kontaktirao muža žalilje koji je bio u svojstvu tužioца. Sud ne može uzeti kao verodostojnu tvrdnju žalilje da u vreme kada je njen muž komunicirao sa KAI, ona nije znala za tužbu ili on nije ovlastio suprugu.
17. Dakle, žalba mora da se odbaci kako neprihvatljiva (član 13.3 (b) zakona No. 03/L-079; članovi 176.1 i 195.1 zakona o parničnom postupku).
18. Pošto je žalba neprihvatljiva, Vrhovni sud ne može da razmatra njenu pravnu zasnovanost i ne može da odlučuje o pitanju nadležnosti KIZK/KAI, niti o drugim pravnim stvarima koje se odnose na svojinska prava u vezi s traženom imovinom.

Pravna pouka:

Shodno členu 13.6 zakona br 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsednik veća

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Erdogan Haxhibeqiri, sudija

Bjorn Olof Brautigam, pisar pri EULEX -u